

OBIEĆ (2) *sb f*

obiec (1), **obiac** (1) *BielKron* (1:1).

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w obiata).

sg D obieci. ◇ pl G obiaci (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Ofiara składana Bogu (2) :

Wyrażenia: »ołtarz obiaci« (1): BielKron 37v cf »zapalne obiaci«.

»zapalne obiaci« (1): [Mojżesz] wylał ołtátek krwi pod fundament ołtarza/ á tłuŃtoŃć wnątrzną ípalił ná ołtarzu zapálnych obiáci [adolevit super altare Vulg Lev 8/16] BielKron 37v.

Szereg: »obiec albo ofiara« (1): Vczynicie teŃ ołtarz obieci álbo ofiárom z dełzczek z drzewá Setim [Facies et altare de lignis setim Vulg Ex 27/1] BielKron 33.

Synonimy: dar, obietnica, ofiara.

Cf [OBIAT], OBIATA